

Arrest

**nr. 67 193 van 23 september 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 23 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 juni 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 augustus 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Srilankaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Halavata (Chilaw) gelegen in het Puttalam district. Uw moeder is van Tamil origine, uw vader is een Singalees. U woonde steeds in Singalees gebied en hebt geen kennis van het Tamil. U bent een katholiek christen van bij geboorte. U ging tot de elfde klas van het hoger middelbaar naar school in Erannavila. U bezat geen vaste job in Sri Lanka. Nu eens werkte u als gewone arbeider dan eens als visser. U huwde op 7 juni 2006 in Halavata en kreeg een dochtertje in 2007. Uw familie steunt sinds jaar en dag de politieke partij "United National Party" in Sri Lanka. Hoewel u nooit lid werd van de partij, nam u deel aan zowel de campagne van de

presidentsverkiezingen als de parlementsverkiezingen, beide georganiseerd in 2010. Als aanhanger van de "UNP" betekende dit dat u S. F. a steunde als presidentskandidaat. Zo verspreidde u posters in de regio van Nathandi Asannaya in Puttalam voor de "UNP". U hoopte op een goede job wanneer S. F. aan de macht zou komen. Sinds oktober 2009 ontving u van onbekenden dreigtelefoons naar aanleiding van uw engagement binnen de "UNP". Toen u in november 2009 bij uw moeder in Erannavila verbleef, vielen enkele mannen het huis van uw moeder binnen. U kon tijdig ontsnappen met uw gezin naar een onderkomen achter het huis. De mannen waren op zoek naar u en bedreigden uw moeder. U diende een klacht in bij de politie hierover. Na het verlies van S. F. bij de presidentsverkiezingen, diende u een tweede klacht in bij de politie daar u meende dat niemand u nog kan beschermen. Toen u op 6 april 2010 in het centrum van Maharavile langs de kant van de weg pamfletten aanplakte met de afbeelding van P. R.(...), de kandidaat voor de "UNP" in Puttalam, vielen mannen uit een witte bestelbus u en enkele andere campagnemedewerkers aan. U kreeg slaag, maar kon vluchten. U dook onder bij een vriend in Puttalam. Uw echtgenote ontving hierna nog steeds anonieme telefoontjes met de bedreiging dat u beter kon ophouden met uw campagnewerk. Na de verkiezingsnederlaag van de "UNP" besloot u om veiligheidsredenen Sri Lanka te verlaten. U vertrok vanuit Colombo per vliegtuig op 28 juni 2010. Na een transit te hebben gemaakt in Abu Dhabi, arriveerde u in Parijs. In ruil voor schoonmaakwerk kreeg u onderdak bij een Srilankaanse familie in Parijs. Op 19 juli 2010 werd u per wagen naar Brussel gebracht. U vroeg hier asiel aan op 20 juli 2010. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u uw originele identiteitskaart, uw geboorteakte en die van uw echtgenote en dochter, uw huwelijksakte en kopies van drie klachten neer die u indiende bij de politie van Maharevila.

B. Motivering

Na een analyse van uw asielrelaas stelde het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vast dat u er niet geslaagd bent uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

U verklaart een aanhanger te zijn van de "UNP". Zo zou u volgens uw verklaringen actief hebben deelgenomen aan de verkiezingscampagne van S. F. en de campagne van de parlementsverkiezingen van vorig jaar in Sri Lanka. U beweerde op verschillende gelegenheden in Puttalam spandoeken en posters te hebben gehangen ten gunste van bovenvernoemde presidentskandidaat en politieke partij. Echter, u kon geenszins uw politiek engagement tijdens uw gehoor op het CGVS staven. Zo was u niet in bezit van enig partijdocument of bewijs dat u daadwerkelijk actief betrokken was bij de "UNP" en hun verkiezingsstrijd in 2010 (zie gehoorverslag CGVS, p.6 en 7).

Er rijzen verdere bedenkingen bij de geloofwaardigheid van uw beweerde politieke engagement wanneer tijdens het gehoor op het CGVS blijkt dat uw kennis aangaande de "UNP" erg gering en summier te noemen is. Gevraagd naar wat u weet over de structuur en de organisatie van de partij in Puttalam, het district waar u woonde en actief was voor de partij, antwoordde u dat P. R.(...) de parlements-kandidaat was voor Puttalam-district en u geen overige kennis dienaangaande bezit (zie gehoorverslag CGVS p.16). Dat u slechts kortelings voor de "UNP" werkte, is geen afdoende verklaring voor uw onwetendheid. Immers stelde u dat uw familie van generatie op generatie dezelfde partij aanhangig was en u zelf actief betrokken bent door de verkiezingscampagne te helpen voeren. Dat u bijgevolg niet vertrouwd leek te zijn met de interne structuur en organisatie van de "UNP" in Puttalam, komt erg ongerijmd over, gezien uw afkomst en activiteiten in deze regio. Bovendien is uw onmiddellijke vluchtaanleiding zoals u beweerde op het CGVS uit uw land van herkomst onlosmakelijk verbonden aan uw beweerde politieke engagement.

Dat u voorts niet weet door wie u werd bedreigd, maar louter vermoedt dat uw belagers en bedreigers personen zijn die tot de partij van M. R. behoren, met name de "Sri Lanka Freedom Party"; is eveneens moeilijk in overeenstemming te brengen met uw beweerde vrees voor vervolging. Immers kan verwacht worden dat u meer op de hoogte bent voor wie u aangehaalde vrees diende te koesteren (zie gehoorverslag CGVS, p.2, 12 en 13). Ofschoon u kopieën neerlegde van enkele klachten die u zou hebben ingediend bij de lokale politie van Maharivale inzake uw moeilijkheden in Puttalam blijkt dat de inhoud van deze klachten niet altijd eenduidig zijn aan uw verklaringen gedaan op het CGVS, waardoor opnieuw de geloofwaardigheid van uw verklaringen in het gedrang komt. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor op het CGVS klacht te hebben ingediend bij de politie in januari 2010 omdat niemand u nu nog kon beschermen nadat S. F. de presidentsverkiezingen verloor (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Uit de vertaling van de klacht van 30 januari 2010 blijkt echter dat u toen klacht indiende nadat u in Mahawewa onderweg naar uw gezin werd lastig gevallen en bedreigd door enkele mannen. Wat de derde aanklacht betreft door u ingediend bij de politie, meende u in het gehoor op het CGVS dat deze ging over die keer

toen u op 6 april 2010 tijdens het verspreiden van posters door mannen uit een witte bestelwagen werd geslagen alvorens u kon wegllopen (zie gehoorverslag CGVS, p.13), terwijl uit de vertaling van deze derde aanklacht nergens blijkt dat u werd geslagen, als wel andere campagnemedewerkers met wie u op dat ogenblik posters verspreidde. Uit de vertaling van dezelfde aanklacht blijkt dat u kon ontsnappen en wegliep. Hoewel u zou zijn achterna gezeten, slaagden de mannen er niet in u op te sporen. Nergens is er sprake van u toegebrachte slagen. Gelet op de hierboven aangehaalde incoherente elementen, kan er nog moeilijk geloof worden gehecht aan uw verklaringen gemaakt op het CGVS.

Wat er ook van zij, u kon evenmin aannemelijk maken waarom u geen bescherming kon genieten van de bevoegde Srilankaanse autoriteiten. Behalve de klachten die u indiende bij de lokale politie die telkens werden geregistreerd door de bevoegde dienst, geeft u toe tijdens uw gehoor op het CGVS op geen enkele andere wijze bescherming te hebben gezocht tegen uw vermeende tegenstanders. (zie gehoorverslag CGVS, p.15) Nochtans bent u nooit in aanvaring gekomen met de Sri Lankaanse autoriteiten en kon u geen gegronde reden aanbrengen waarom u geen beroep kon doen op een hulpinstantie en/of juridische bijstand in Sri Lanka (zie gehoorverslag CGVS, p.16, 17). Daarenboven rekening houdend met uw lage politieke profiel, kon u evenmin uw vrees bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka aannemelijk maken daar de verkiezingsstrijd reeds gestreden is. Verder, maakte u nergens in uw verklaringen gewag van enige problemen omwille van uw etnische origine. Niettegenstaande u aanhaalde van gemixte etnie te zijn, met name is uw vader van Singhalese afkomst en uw moeder een Tamil, verklaarde u steeds in Singhalees gebied te hebben gewoond en geen Tamil te spreken.

Vervolgens rijzen er sterke twijfels bij uw voorgehouden onwetendheid over het paspoort waarmee u Sri Lanka uitreisde en Frankrijk inreisde. Dat u niet weet op welke identiteit u reisde omdat u slechts de Engelse taal op het paspoort zag vermeld, is zeer bevreemdend te noemen aangezien u tegelijk beweerde met een Srilankaans paspoort te zijn gereisd waarop men normaliter ook de officiële landstaal, het Singhalees, zou verwachten. Er kunnen dan ook vragen worden gesteld bij de ware toedracht van uw precieze reisweg en de door u daarbij gebruikte reisdocumenten. Meer nog, dat u meerdere weken bij een Srilankaanse familie in Parijs verbleef zonder hun naam te kennen, zoals u beweerde tijdens uw gehoor op het CGVS, komt weerom merkwaardig en ongeloofwaardig over.

Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou bestaan. U verklaarde geen overige problemen te hebben gekend dan dewelke hierboven uiteengezet.

Tenslotte kan worden aangestipt dat de klachten die u ter staving van uw asielrelaas op het CGVS neerlegde slechts kopieën betreffen, waardoor u het CGVS allerminst in staat stelt de authenticiteit ervan na te gaan. De overige door u neergelegde documenten als uw identiteitskaart, uw geboorteakte, de geboorteakte van uw echtgenote en dochter evenals uw huwelijksakte zijn niet van die aard dat zij de beoordeling van uw asielaanvraag door het CGVS in positieve zin kunnen ombuigen. Immers bevestigen deze louter uw identiteit, dewelke hier niet ter discussie staat. U was niet in het bezit van overige documenten ter ondersteuning van uw asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Verzoeker geeft dienaangaande een korte theoretische uiteenzetting weer en verwijst vervolgens naar het artikel 1 van de Conventie van Genève.

In een eerste onderdeel aangaande zijn politiek engagement citeert verzoeker het relevante onderdeel van de bestreden beslissing. Verzoeker licht toe dat hij bevestigt dat hij een aanhanger is van UNP (United National Party) en hij bevestigt dat hij heeft deelgenomen aan de verkiezingscampagne van Sarath Fonseka en aan de campagne van de parlementsverkiezingen van 2010 in Sri Lanka.

Verzoeker bevestigt dat hij nooit lid was van de UNP en hij daarom geen lidkaart kon voorleggen van de partij en geeft hij aan dat hij ook geen documenten heeft ter staving van zijn politiek engagement. Hij argumenteert dienaangaande dat hij wel coherente verklaringen heeft afgelegd die op zich een voldoende bewijs inhouden om zijn asielrelaas te staven.

Aangaande de opmerking van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal) dat zijn kennis van de UNP erg summier is, wijst hij er op dat zijn familie generatie per generatie de partij bijviel en dat hij nooit veel heeft geleerd aangaande de structuur. Hij stelt dat hij de partij zonder meer volgde in navolging van de andere leden van zijn familie. Verzoeker voert aan dat hij arbeider is en visser was en hij vraagt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) om rekening te houden met zijn beperkte scholingsgraad. Hij benadrukt dat hij achter de ideeën stond van de partij en het feit dat hij niet weet hoe de structuur van de partij in elkaar zit, doet volgens hem geen afbreuk aan dit feit.

In een tweede onderdeel aangaande zijn belagers verwijst verzoeker eveneens naar het relevante onderdeel van de bestreden beslissing en bevestigt hij dat hij niet exact kan benamen door wie hij werd bedreigd. Hij stelt dat het erg voor de hand ligt dat dat het de personen zijn die behoren tot de partij van Mahinda Rajapaksa. Hij verwijst naar de kopieën die hij heeft neergelegd aangaande klachten die hij neerlegde bij de lokale politie van Maharivale. Verzoeker licht toe dat hij daarom niet de inhoud van deze klachten van buiten had geleerd en dat hij daarom bij de commissaris-generaal de inhoud ervan niet perfect kon weergeven. Hij benadrukt wel dat hij volhardt in zijn verklaringen.

In een derde onderdeel betreffende de mogelijkheid van bescherming door de Sri Lankaanse autoriteiten verwijst verzoeker wederom naar het relevante onderdeel van de bestreden beslissing. Verzoeker benadrukt dat hij klachten heeft neergelegd bij de politie en dat deze hem onvoldoende bescherming konden bieden en hij er voor hem slechts één uitweg bestond en dat hij het land had verlaten. Ofschoon de verkiezingsstrijd is gestreden meent verzoeker dat hij nog steeds een risico voor zijn leven loopt in geval van terugkeer naar Sri Lanka. Hij meent dan dat hij niet correct werd begrepen door de commissaris-generaal.

2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal oordeelde dat verzoeker er niet in geslaagd is om zijn vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. De commissaris-generaal motiveerde dat verzoeker niet aannemelijk maakte dat hij een aanhanger is van de UNP. De commissaris-generaal stelt vast dat verzoeker niet weet door wie hij bedreigd wordt en stelt eveneens vast dat hij niet aannemelijk kon maken waarom hij geen bescherming kon genieten van de bevoegde Sri Lankaanse autoriteiten. Er wordt tevens gemotiveerd dat er sterke twijfels zijn bij de voorgehouden onwetendheid over het paspoort waarmee hij Sri Lanka uitreisde en Frankrijk inreisde. Tot slot stelt de commissaris-generaal dat hij de documenten die verzoeker neerlegde ter staving van zijn asielrelaas niet kunnen worden aangenomen ter ondersteuning van zijn asielrelaas.

De motivering moet als geheel worden gelezen en niet als samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden en onwetendheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas wordt ondermijnd (RvS 9 december 2005, nr. 138.319).

2.4. Wat betreft de vaststelling dat verzoeker zijn engagement voor de UNP partij niet kan aantonen verwijst de Raad vooreerst naar het relevante onderdeel van de bestreden beslissing:

"(...)U verklaart een aanhanger te zijn van de "UNP". Zo zou u volgens uw verklaringen actief hebben deelgenomen aan de verkiezingscampagne van Sarath Fonseka en de campagne van de parlementsverkiezingen van vorig jaar in Sri Lanka. U beweerde op verschillende gelegenheden in Puttalam spandoeken en posters te hebben gehangen ten gunste van hoger vernoemde presidentskandidaat en politieke partij. Echter, u kon geenszins uw politiek engagement tijdens uw gehoor op het CGVS staven. Zo was u niet in bezit van enig partijdocument of bewijs dat u daadwerkelijk actief betrokken was bij de "UNP" en hun verkiezingsstrijd in 2010 (zie gehoorverslag CGVS, p.6 en 7).

*Er rijzen verdere bedenkingen bij de geloofwaardigheid van uw beweerde politieke engagement wanneer tijdens het gehoor op het CGVS blijkt dat uw kennis aangaande de "UNP" erg gering en summier te noemen is. Gevraagd naar wat u weet over de structuur en de organisatie van de partij in Puttalam, het district waar u woonde en actief was voor de partij, antwoordde u dat R.(...) de parlements-kandidaat was voor Puttalam-district en u geen overige kennis dienaangaande bezit (zie gehoorverslag CGVS p.16). Dat u slechts kortelings voor de "UNP" werkte, is geen afdoende verklaring voor uw onwetendheid. Immers stelde u dat uw familie van generatie op generatie dezelfde partij aanhangig was en u zelf actief betrokken bent door de verkiezingscampagne te helpen voeren. Dat u bijgevolg niet vertrouwd leek te zijn met de interne structuur en organisatie van de "UNP" in Puttalam, komt erg ongerijmd over, gezien uw afkomst en activiteiten in deze regio. Bovendien is uw onmiddellijke vluchtaanleiding zoals u beweerde op het CGVS uit uw land van herkomst onlosmakelijk verbonden aan uw beweerde politieke engagement.
(...)"*

Deze vaststellingen vinden steun in het administratief dossier, in het bijzonder het verhoorverslag van 16 mei 2011. De Raad stelt vast dat verzoeker zich beperkt tot het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: Commissariaat-generaal) gegeven verklaringen. Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van dien aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten. Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. De argumentatie van verzoeker waar hij stelt dat hij geen lid was van de UNP partij en beperkte activiteiten had is aldus een herhaling van zijn eerdere weergegeven argumentatie bij de commissaris-generaal en kan hij dus niet dienstig aanvoeren.

De Raad benadrukt dat naast de vaststelling dat verzoeker geen enkel document heeft neergelegd verzoeker ook een gebrekkige kennis had betreffende de UNP zowel wat betreft de structuur als de organisatie van de partij. De Raad kan de commissaris-generaal volgen in de redenering dat men redelijkerwijze kan verwachten van iemand die actief betrokken was bij de verkiezingscampagne van de UNP en zijn familie bovendien van generatie op generatie bij diezelfde partij aanhangig was, toch enige kennis heeft over deze partij alleszins op lokaal vlak, waar verzoeker actief was voor de verkiezingscampagne. De loutere bewering dat hij de partij zonder meer steunde en hij nooit veel heeft geleerd kan de Raad allerm minst overtuigen daar dit geenszins strookt met zijn bewering actieve aanhanger te zijn geweest van de UNP.

De Raad meent dat waar verzoeker verwijst naar zijn laaggeschooldheid om zijn onwetendheid met betrekking tot de partij UNP te maskeren, verweerder terecht opmerkt dat uit de vragenlijst voor het CGVS blijkt dat verzoeker elf jaar onderwijs heeft gevolgd. Verweerder meent dat dit niet kan worden beschouwd als laaggeschooldheid. Nergens blijkt uit het verhoorverslag dat verzoeker niet in staat was om zijn asielrelaas uiteen te zetten. Het feit dat verzoeker visser is en landbouwer doet geen afbreuk aan het feit dat hij gelet op zijn beweerde activiteiten en engagement voor de UNP toch meer informatie kan verschaffen over deze partij om zijn engagement aannemelijk te maken.

Wat betreft de argumentatie van verzoeker tegen de motivatie van de commissaris-generaal betreffende het gegeven dat hij niet wist door wie hij werd bedreigd, verwijst de Raad wederom naar het relevante onderdeel van de bestreden beslissing dat luidt als volgt:

“(…)

Dat u voorts niet weet door wie u werd bedreigd, maar louter vermoedt dat uw belagers en bedreigers personen zijn die tot de partij van M. R. behoren, met name de “Sri Lanka Freedom Party”; is eveneens moeilijk in overeenstemming te brengen met uw beweerde vrees voor vervolging. Immers kan verwacht worden dat u meer op de hoogte bent voor wie u aangehaalde vrees diende te koesteren (zie gehoorverslag CGVS, p.2, 12 en 13). Ofschoon u kopieën neerlegde van enkele klachten

die u zou hebben ingediend bij de lokale politie van Maharivale inzake uw moeilijkheden in Puttalam blijkt dat de inhoud van deze klachten niet altijd eenduidig zijn aan uw verklaringen gedaan op het CGVS, waardoor opnieuw de geloofwaardigheid van uw verklaringen in het gedrang komt. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor op het CGVS klacht te hebben ingediend bij de politie in januari 2010 omdat niemand u nu nog kon beschermen nadat S. F. de presidentsverkiezingen verloor (zie ²gehoorverslag CGVS, p.5). Uit de vertaling van de klacht van 30 januari 2010 blijkt echter dat u toen klacht indiende nadat u in Mahawewa onderweg naar uw gezin werd lastig gevallen en bedreigd door enkele mannen. Wat de derde aanklacht betreft door u ingediend bij de politie, meende u in het gehoor op het CGVS dat deze ging over die keer toen u op 6 april 2010 tijdens het verspreiden van posters door mannen uit een witte bestelwagen werd geslagen alvorens u kon weglopen (zie gehoorverslag CGVS, p.13), terwijl uit de vertaling van deze derde aanklacht nergens blijkt dat u werd geslagen, als wel andere campagnemedewerkers met wie u op dat ogenblik posters verspreidde. Uit de vertaling van dezelfde aanklacht blijkt dat u kon ontsnappen en wegliep. Hoewel u zou zijn achterna gezeten, slaagden de mannen er niet in u op te sporen. Nergens is er sprake van u toegebrachte slagen. Gelet op de hierboven aangehaalde incoherente elementen, kan er nog moeilijk geloof worden gehecht aan uw verklaringen gemaakt op het CGVS.

“(…)”

De Raad stelt vast dat verzoeker niet betwist dat hij zijn belagers niet kent, maar stelt louter dat het voor de hand ligt dat hij door mensen van de partij van Mahinda Rajapaksa werd belaagd. Er dient te worden vastgesteld dat verzoeker zich beperkt tot het herhalen van zijn eerder weergegeven verklaringen. Zoals al uiteengezet betreft dit geen dienstig verweer, zodoende dat verzoeker de bestreden beslissing op dit punt niet in een ander daglicht kan stellen.

De Raad benadrukt verder dat wat betreft de neergelegde documenten, in het bijzonder de kopieën van de klachten die verzoeker zou hebben ingediend en bij de lokale diensten uit de inhoud van de documenten blijkt dat deze niet overeenstemmen met de verklaringen van verzoeker zoals weergegeven tijdens het verhoorverslag. Documenten hebben slechts bewijswaarde indien ze gesteund worden door geloofwaardige en coherente verklaringen, wat *in casu* niet het geval is.

Deze vaststellingen vinden steun in het administratief dossier en zelfs indien deze documenten worden aangenomen dan kunnen deze hoe dan ook niet worden aangewend ter staving van het relaas van verzoeker daar ze niet in overeenstemming zijn met de verklaringen van verzoeker. Zo wijst de bestreden beslissing er op dat: *“Wat de derde aanklacht betreft door u ingediend bij de politie, meende u in het gehoor op het CGVS dat deze ging over die keer toen u op 6 april 2010 tijdens het verspreiden van posters door mannen uit een witte bestelwagen werd geslagen alvorens u kon weglopen (zie gehoorverslag CGVS, p.13), terwijl uit de vertaling van deze derde aanklacht nergens blijkt dat u werd geslagen, als wel andere campagnemedewerkers met wie u op dat ogenblik posters verspreidde. Uit de vertaling van dezelfde aanklacht blijkt dat u kon ontsnappen en wegliep.”*

Deze vaststelling ondermijnt logischerwijze de geloofwaardigheid van het relaas van verzoeker. De loutere stelling van verzoeker dat hij de inhoud van deze klachten niet van buiten heeft geleerd doet geen afbreuk aan het feit dat de inhoud van deze documenten niet coherent zijn met zijn verklaringen. Bovendien merkt de verwerende partij in haar nota terecht op dat het niet onredelijk is dat gezien verzoeker deze klachten zelf heeft ingediend hij ze dan ook zelf kan toelichten.

Wat de bescherming van de bevoegde Sri Lankaans autoriteiten betreft meent de Raad dat dit *in casu* een overtollig motief is daar het relaas van verzoeker niet geloofwaardig is.

2.5. In acht genomen wat vooraf gaat, werd door de commissaris-generaal terecht vastgesteld dat het asielrelaas ongeloofwaardig was. Een ongeloofwaardig asielrelaas dient niet getoetst te worden aan de vluchtelingendefinitie als voorzien in artikel 1, A van het Verdrag van Genève.

De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 wordt niet toegekend.

Er werd geoordeeld (zie hoger) dat verzoekers relaas ongeloofwaardig is.

Verzoeker kan niet steunen op een dergelijk relaas om aannemelijk te maken dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, een reëel risico zal lopen op ernstige schade en zich niet onder de bescherming van dat land zal kunnen stellen of wegens dat risico zal willen stellen, conform artikel 48/4, §2, a) of b) van voormelde wet van 15 december 1980.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van voormelde wet van 15 december 1980, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig september tweeduizend en elf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS